

умень и юнакъ князь, и родъ тѣ му царовалъ славно въ Чехия. Приказоватъ, че цървули ти, съ които билъ обутъ Пшемисль, кога отишли при него пратеници ти на Любона, много врѣме послѣ се вардили въ Вишеградъ, и когато нѣкои отъ потомци ти му сѣдалъ на прѣстолъ тѣ, показовали му тия цървули, да не забравя происхождение то си. *)

Чехи ти непрѣстайно се били за свобода та си съ германски ти царие, оште отъ Карла Великий. Въ цароване то на Отона Великий чехский князь се принудилъ да стане васалъ на германский царь; а Фридрихъ Барбаруса далъ на Чехи ти кралска титла. Уобшто Чехи ти споредъ ближно то съсѣдство съ Нѣмци ти усвоявали много нѣмски обичаи; у тѣхъ се появила и феодална система.

Христянство то се распространило между Чехи ти и Моравци ти оште отъ IX вѣкъ. У тѣхъ ходили проповѣдници отъ Римъ; нѣ тии служили на латинский езикъ, който неразбиралъ народъ тѣ. За това моравски ти князове пратили до византийский царь да искатъ христянски учители, които да знаятъ словѣнский езикъ (заштото тогава старопланинский полуостровъ билъ населенъ съ Словѣне). Византийский царь (Михаилъ III) имъ пратилъ двама брата, Константина и Методия. Тии били родомъ отъ македонский градъ Солунъ (Тесалоникъ), и татко имъ захвашталъ важно мѣсто въ византийска служба. Константинъ за дълбокото си учение билъ нареченъ »философъ.« Тия два брата вече били извѣстни съ трудъ тѣ си за утвърждение то на хри-

---

*) Освѣнъ пѣсня та за Съдъ тѣ на Любуша са се учували до сега нѣколко народни чехски поеми, които са събрани въ старий »Краледворский рѣкописъ.« Съ това име се нареклъ рѣкописъ тѣ, заштото въ наций вѣкъ случайно се намѣрилъ въ Чехский градецъ Кралевинъ Дворъ, въ една църковна кула. Поеми ти или пѣсни ти на Краледворский рѣкописъ въспѣватъ най-много юнашка та борба на стари ти Чехи съ тѣхни ти врагове.